

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΕΣΣΙΟΣ

Ὁ ἀειμνηστος ἀνὴρ Ν. Κορέσσιος οὐδὲν ἀτυχῶς κατέλιπεν ἄξιον λόγου φωτογράφημα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἠδύνατο νὰ χαραχθῆ κατ'ἀλλήλους εἰκῶν. Ἡ «Ποικίλη Στοά» προσφέρουσα σμικρὸν δεῖγμα τιμῆς καὶ εὐλαδοῦς μνήμης πρὸς τὸ ὄνομα ἀνδρός, ἀδίκως λησμονηθέντος, ἀείποτε δὲ πολυειδῶς ὑπηρετήσαντος τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα καὶ μετὰ μοναδικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀφιερῶσαντος τὰ γλυκύτερα τῆς πολυπόνου καὶ ἀτυχοῦς αὐτοῦ ζωῆς ἔτη, δημοσιεύει τὸ ἀνωτέρω ἱκανῶς καλλιτεχνικὸν ἀποτύπωμα τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός, ὅπερ εὐγενῶς ἐχάραξεν ἡ διακεκριμένη γραφικὴ τοῦ κ. Θεμ. Ἀννίνου, ἐλλείψει καταλλήλου φωτογραφίας.

Ἐτερος λόγιος φίλος τῆς «Ποικίλης Στοᾶς», ὁ κ. Ῥοδοκανάκης, ἀπέστειλεν ἡμῖν τὰς κατωτέρω ἐλίγας, ἀλλ' ἀρκούντως εὐγλώττους γραμμὰς, ἅς ἀσμένως δημοσιεύομεν, εἰς συμπαθῆ μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός.

Ὁ Ν. Κορέσσιος διεκρίθη ὡς ἀληθῆς λόγιος ἀνὴρ καὶ πολυμαθὴς δημοσιογράφος. Γεννηθεὶς ἐν Χίῳ καὶ τυχῶν ἐξόχου παιδείσεως ὑπὸ τὸν ἀειμνηστὸν ἐπιφανῆ διδάσκαλον τὸν Νεόφυτον Βάμβαν, ἐπεδόθη ἐν τῇ ἀρχῇ εἰς τὸ ἐμπόριον, διατελέσας ἐπὶ ἔτη μακρὰ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὑποδιευθυντὴς τοῦ μεγάλου ἐμπορικοῦ οἴκου τῶν ἀδελφῶν Ῥάλλη, ὃν διηύθυνεν ὡς ἀρχηγὸς ὁ ἐξάδελφός του Τωμαζῆς Ῥάλλης. Πλουτίσας τότε μετέβη εἰς Ὀδησσόν, ὅπου ἐντὸς ὀλίγου χρόνου πρὸ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου ἀπώλεσεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ ἐδημοσίευσεν τὴν περὶ Ἀλεξάνδρου Στούρτζα λαμπρὰν ἐκείνην βιογραφίαν, ἣτις παρήγαγεν ὀλίγην ἐντύπωσιν εἰς τὸν φιλολογικὸν ἐν γένει κόσμον. Τῷ 1868 ἐπανεβλῶν ἐνταῦθα, καὶ ἀποσυρθεὶς τῶν ἐμπορικῶν αὐτοῦ μεγάλων

ἐργασιῶν, ἐν αἷς ἀείποτε συνεχεῖς συμφοραὶ καὶ ἀτυχίαι κατέβλησαν τὸν ἄνδρα, ἐξέδωκε τὴν «Ἐκλεκτικὴν». Πρὸς τῆς ἐκδόσεως ταύτης, ἐν Ἀγγλίᾳ προτροπῇ τοῦ κ. Γλάδστοντος, ἐξέδωκε τὸν «Ἄγγελον τοῦ Βυζαντινοῦ Λαοῦ» καὶ σύγγραμμα περὶ «Ἀμπελίτιδος», βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῆς Γαλλίας. Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰανουαρίου 1885.

"Ἄν παραβάλλῃ τις, ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν, τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα τοῦ ἄρτι ἀποβιώσαντος Νικολάου Θεοδώρου Κορεσσίου, ἦν τοσοῦτον ἐπιτυχῶς ἰχνογράφησεν ὁ διαπρεπὴς αὐτοῦ φίλος κ. Ἄννινος, μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ κατὰ τὴν δεκάτην ἐβδόμην ἑκατονταετηρίδα ἀκμάσαντος περιωνύμου θεολόγου Γεωργίου Νικολάου Κορεσσίου τὴν προταθεῖσαν εἰς τὸ παρ' ἐμοῦ πρὸ δεκατριετίας ἐνταῦθα δημοσιευθὲν δοκίμιον περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, θέλει μεγάλως ἐκπλαγεῖ διὰ τὴν ὄντως ἑκτακτον ὁμοιότητα τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῶν προσώπων τῶν δύο τούτων ἐξόχων γόνων ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Οἴκου. Τὸ αὐτὸ εὐρὺ καὶ μεγαλοφυὲς μέτωπον, αἱ αὐταὶ ὑπεροπτικαὶ ὄψεις, τὸ αὐτὸ καλοκάγαθον ῥόδινον μικρὸν στόμα, οἱ αὐτοὶ κασανοὶ, θυμηδεῖς καὶ ζωηροὶ ὀφθαλμοὶ, ἡ αὐτὴ μεγαλοπρεπὴς πυρῶθριξ γενειάς καὶ κόμη, ἡ αὐτὴ τέλος ἀρβενωπὴ, λεπτοφυῆς, ἑλληγικωτάτη ῥίς καὶ ἡ γενικὴ τοῦ ὠσειδοῦς ἐρυθρολευκοῦ προσώπου ἀετῶδης ἑκφρασις. Καὶ ἡ σύμπτωση δὲ τῆς γεννήσεως ἀμφοτέρων κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, ἡμέραν καὶ μῆνα, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ τοῦ προπατορικοῦ ἐν Χίῳ πύργου, καὶ ἡ περίεργος ταυτότης τῶν περιπετειῶν τοῦ πολυκυμάντου αὐτῶν βίου, ὡς καὶ τὸ παραπλήσιον τῶν ψυχικῶν διαθέσεων ἀμφοτέρων, ἐμπνέει ἡμῖν τὸ γλυκὺ ὄνειρον τῆς πιθανότητος τῆς ἀναδιώσεως τοῦ Γεωργίου ἐν τῷ Νικολάῳ. Ἴσως ὅμως ἤθελε παρατηρήσῃ τις ὅτι ὁ ἰατροφιλόσοφος θεολόγος διήλθεν ἅπαντα τὸν μακρὸν βίον συγγραφῶν ἀενάως, καὶ ὅτι ἀπέθανε δηλητηριασθεὶς ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων τοῦ φράγκου καλογήρων, ἐνῶ ὁ Νικόλαος οὐδὲν βιβλίον ἐξέδωκε, καὶ ὅτι ἔλαβεν τὸν γλυκύτερον τῶν θανάτων, ἀποβιώσας ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας μετὰ λουκουλεῖον ἀπέδειπνον. Ὁ θέλων ἄς ἀναγνώσῃ τὸν Ἄγγελον τῶν Βυζαντινῶν Λαῶν, ὃν ὁ Νικόλαος προτροπῇ τοῦ φίλου Γουλιέλμου Γλάδστοντος ἐξέδιδεν εἰς Λονδίνον, καὶ τὴν μισόσλαον Ἐκλεκτικὴν, τὴν ἰδιόρρυθμον ἐκείνην ἐφημερίδα, τὴν ἐπὶ ὀκτώ ὅλα μακρὰ ἔτη καταμαγεύσαν ἅπαντας, καὶ ἄς ἀρνηθῇ ἂν δύναται, ὅτι τὸ περιεχόμενον τῶν ὀλίγων αὐτῶν τόμων δὲν ἦτον ἀντάξιον τοῦ κειμένου ἑκατοντάδος θεολογικῶν τευχῶν. Ὀλιγοσέλιδον δὲ τοῦ Νικολάου φυλλάδιον περὶ τοῦ καταλληλοτέρου μέσου πρὸς θεραπείαν τῆς κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, καταμαστισίας τὰς ἀμπέλους φοβερᾶς νόσου, Ἀμπελίτιδος, — σύντομος βιογραφία τοῦ Ἀλεξάνδρου Στουρζα ἐν τῷ Αἰῶνι καταχωρηθεῖσα, — καὶ ὀλιγόστιχος ἐπιστολὴ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Morning Chronicle τοῦ Λονδίνου, ὑπὲρ τῶν ἐν Μάντσεστερ ὁμογενῶν, ὧν τὴν ἐξ Ἀγγλίας δίωξιν ἀπήτει ὁ ἐκεῖ ὄχλος ὡς φίλα τοῖς Ῥώσοις φρονούντων, δὲν μαρτυροῦσι τρανύτατα περὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ ἐκ τῆς ἀχαριστίας τῶν ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντων δηλητηριασθέντος Νικολάου; Οἱ γνωρίζοντες καὶ ἀγαπήσαντες τὸν μακαρίτην ἄς εὐχρηθῶμεν ὅπως οἱ ἄγγελοι οἱ κρατοῦντες τὰ οἰκίσματα τῶν Κορεσίων, ἐκτείνουσι τὰς προστατίδας πτέρυγας καὶ ἐπὶ τῶν τέκνων τοῦ Νικολάου, οὐτινος τὰ ὄστα καλύπτει οὐχὶ λαμπρὸν μαρμάρινον μνημα ὡς τὰ τῶν Μαιονέων προγόνων του, ἀλλὰ εὐλινος πτωχὸς μελανόχρους σταυρὸς ἐν ἀφανεί τοῦ ἐνταῦθα νεκροταφείου γωνία.

(1885)

ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ